

Ateliers Majeur of vooral Mineur?

Voornamelijk de minderjarigen bedienen, verdieping voortaan overlaten aan de mijnwerkers, en voortaan alleen nog droevige grafmarsen spelend, passend bij het ten grave dragen van het kunstonderwijs, dat doet de opvolger van het Centrum voor de Kunsten A7.

HELLA KUIPERS

Kunstdocente A7

Vrijdagmorgen heb ik de laatste docentenvergadering bijgewoond van de Cirkel – ik bedoel natuurlijk Centrum voor de kunsten A7, locatie Heerenveense School, in de toekomst voorzien van de hybride benaming Ateliers Majeur.

Het Centrum voor de Kunsten ging eind vorig jaar failliet, door politiek gekonkel en niet-adequaat bestuur. Alle docenten worden nu ontslagen, en na de zomer gaat die nieuwe instelling van start. Ateliers Majeur wordt een netwerkorganisatie waarin dienstverlening aan het onderwijs centraal staat. Geen idee wat dat is.

Duidelijk is wel, dat woorden als 'docent' en 'cursist' ontbreken in het overzichtelijke tienpunten-schema dat we kregen uitgereikt. Daarvoor in de

plaats hebben we visionaire woorden gekregen als breed, culturele loopbaan, contractenrelatie, klant- en vraaggericht. Ain't that lovely.

De doelstelling moet ongeveer zo luiden: een gemeente die niet aan kunst doet, komt wat armoedig over. Dus we zetten een instituut op met een deftige Franse naam, dat in de praktijk af en toe een kleurrijk projectje organiseert dat kleurrijk in de krant komt, dat de 'dienstverlening aan het onderwijs' boven in het vaandel heeft, want wie kan daar nu tegen zijn nietwaar, en dat zich intussen niets gelegen laat liggen aan wat docenten of cursisten zouden willen. Passie en expertise van docenten zijn luxe noties die ze maar in hun eigen tijd moeten koesteren.

Waar het om gaat is dat we zoveel mogelijk mensen laten snuffelen aan zoveel mogelijk manieren van kunstbeoefening. Zo verloopt namelijk die prachtige 'culturele loopbaan' van de cursist, of liever de klant: kennismaken, oriënteren, verzelfstandigen, vervolg. De eerste cursus wordt nog gesubsidieerd, maar daarna moet de cursist het zelf gaan bekostigen, want een beetje stimuleren dat mensen hun kunst echt serieus gaan nemen, daar kunnen we natuurlijk niet aan beginnen.

'Lesgeven in groepen is uitgangspunt', zegt punt 8 van het schema. In die groepen kun je dus de idiote situatie verwach-

In oktober vorig jaar voerde het personeel nog actie voor behoud van het Centrum voor de Kunsten A7.

Foto LC/Jasper Moulijn

ten dat de cursist die voor het tweede jaar een cursus volgt – wegens talent, wegens goede docent – meer moet betalen dan de instromende nieuweling. De gene op wie het kunstonderwijs

drijft, wordt gestraft voor zijn enthousiasme, en de illusie is blijkaar dat je elk cursusjaar weer een karrenvracht nieuwe cursisten kunt uitladen zonder de mondreclame van hun en-

thousiaste voorgangers.

De kindertjes op school moeten opgekweekt worden tot de volwassen edelsmeden, keramisten en romanschrijvers van de toekomst, maar als ze een-

maal zover zijn, laten we ze vallen als vodden. De grijze golf die alsmear hoger oprijst, wordt aan de poorten van het cursusinstituut gekeerd. Wat zouden we ons ook inzetten voor de kwaliteit van leven van de oudere mens, geef ze lekker allemaal een euthanasiepijl.

Ik merkte dat de tranen achter mijn ogen brandden toen ik tijdens de rondvraag probeerde onder woorden te brengen hoe verschrikkelijk visieloos er te werk wordt gegaan. Al deze kunstenaars, in wier aanwezigheid ik me een paar jaar had gevoeld als tussen – eindelijk – mijn stamleden, werden in de kou gezet zonder dat er ook maar iemand tegen in opstand kwam. In zo'n maatschappij leven wij blijkbaar: alles voor het geld en niets voor de mensheid. En ik maar denken dat we door de crisis tot inkeer waren gekomen. Niets blijkt minder waar.

Ik heb dan ook een beter voorstel voor de naam van deze visionaire, tengere, initiatiefrijke, flexibele, klantgerichte, op locatie werkende, diensten aan scholen verlenende, wonderbaarlijke nieuwe prachtkorganisatie: Ateliers Mineur. Prachtig hoe deze naam zal aansluiten bij de doelstelling: voornamelijk de minderjarigen bedienen, verdieping voortaan overlaten aan de mijnwerkers, en voortaan alleen nog droevige grafmarsen spelend, passend bij het ten grave dragen van het kunstonderwijs.